

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Kožušníková, Monika. *Využití Hamblinova přístupu k evaluaci vzdělávacích aktivit*. Praha, 2014. 46 s., 0 příloh. Bakalářská práce (Bc.). Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení. Vedoucí práce PhDr. Miroslava Dvořáková, Ph.D.

Obsah a struktura práce a odborná úroveň

Téma, které autorka zvolila, považuji pro zpracování v bakalářské práci studentky oboru Andragogika a personálního řízení za vhodné.

Cílem práce je „charakterizovat jednotlivé úrovně Hamblinova modelu evaluace a ověřit, zda je efektivní jej využít i pro otevřený vzdělávací kurz, případně jak je potřeba ho pro evaluaci otevřeného kurzu upravit“ (s. 7). Stanovený cíl je sice poněkud dlouhý, nicméně jasný a srozumitelný a autorka jej v práci z velké části naplnila.

Práce je rozdělena do pěti základních kapitol (plus Úvod, Závěr a Soupis bibliografických citací). Autorka postupuje logicky a systematicky od představení základní terminologie týkající se evaluace a představení základních modelů evaluace v kapitole první, přes představení Hamblinova přístupu k evaluaci vzdělávacích aktivit určeného pro potřeby vzdělávání v organizaci (kapitola druhá). Dále naznačuje, jaká jsou specifika otevřených kurzů oproti kurzům realizovaným právě v rámci vzdělávání v organizaci (kapitola 3) a následně na základě teoretického modelu otevřeného vzdělávacího kurzu ověřuje širší platnost Hamblinova modelu (kapitola 4). V poslední kapitole autorka shrnuje výsledky, k nimž dospěla. Bohužel v těchto posledních dvou kapitolách se autorce zcela nezdařilo naplnit cíl práce – po konstatování, že Hamblinův přístup není pro evaluaci otevřeného kurzu efektivní, měla nastat diskuse a návrh, zda a jak je možné tento model právě pro účely evaluace otevřeného kurzu využít (viz cíl práce). K tomu ovšem nedošlo.

Práce má spíše teoretický charakter. Autorka poněkud neobvykle nevyužila konkrétní vzdělávací aktivitu, ale pouze teoretický, „ideální“ model – tento přístup má nespornou výhodu v tom, že takto bylo možno pojmut téma obecněji, nezabředávat do konkrétních specifik jedné vzdělávací aktivity, nevýhodou je ale to, že autorka mohla některé možné bariéry a specifika evaluace otevřených kurzů opomenout.

Práce s literaturou

Autorka korektně a v souladu s platnou normou pracuje se standardním množstvím relevantní odborné literatury. Využívá při tom především českých i zahraničních monografií, pozitivně hodnotím zejména to, že využila primární zdroje (Kirkpatrick a Kirkpatrick, Hamblin), ačkoliv u pojednání o Kirkpatrickově modelu se nabízí vycházet z literatury druhotné, neboť tento model je i v české odborné literatuře poměrně dobře zpracován. Práce s literaturou odpovídá zásadám etiky vědecké práce, soupis bibliografických citací je vytvořen v souladu s normou doporučovanou katedrou.

Grafické zpracování

Po grafické stránce je práce na standardní úrovni, tisk je kvalitní, typ a velikost písma jednotná, práce je přehledná, dělení na kapitoly a subkapitoly jasné a srozumitelné.

Jazyková úroveň

Autorka se vyjadřuje srozumitelně, správně využívá odbornou terminologii, s níž pracuje. Z hlediska gramatického je práce na odpovídající úrovni, autorka se v ní nedopouští gramatických chyb, místy se ovšem objevují překlepy a stylistické nedostatky způsobené pravděpodobně přepisováním některých částí textu.

Podněty k rozpravě

Autorka se při obhajobě vyjádří k následujícím otázkám:

- Je tvrzení, že Hamblinův přístup není pro evaluaci otevřeného kurzu efektivní, skutečně takto jednoznačné?
- Jak by bylo možno tento přístup/model upravit tak, aby byl pro evaluaci otevřených kurzů efektivní?
- Jaké výhody a nevýhody má způsob autorčiny práce, tedy práce s „teoretickým modelem“, nikoliv s konkrétní vzdělávací aktivitou? Proč autorka zvolila právě tento přístup, v čem vidí jeho největší přednosti?

Závěrečné hodnocení práce

Autorka jasně stanovila cíl své práce a v průběhu psaní k němu směřuje tak, aby jej naplnila, bohužel se jí ovšem nepodařilo stanovený cíl zcela naplnit (viz výše). Pozitivně hodnotím zejména práci s literaturou, provázanost jednotlivých částí práce a jasnost a srozumitelnost textu, výhrady mám ovšem k závěrům, k nimž autorka dospěla a částečně také ke způsobu práce (např. kapitola 3 je velmi krátká, očekávala bych zevrubnější informaci, kapitola 4 by měla být více opřena o zdroje, vytvořený teoretický model by měl být více a podrobněji popsán, autorka měla počítat s více variantami – např. ne vždy evaluaci na úrovni pracovního chování v prostředí vzdělávání v organizaci realizuje lektor). Toto jsou ovšem výtky, které je možno diskutovat a které dle mého názoru nebrání obhájení práce.

Práce vyhovuje požadavkům kladeným na tento typ odborných prací.

Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením dobře.

V Praze dne 2. září 2014

PhDr. Miroslava Dvořáková, Ph.D.